

Діло

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. шадн. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“, Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописи не звертаються.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5-60 зол.
Чвертьрічно 15-00 „
Піврічно 27-00 „
Річно 55-00 „

ЗА ГРАНИЦЮ: В Америці 1 долар.
Франції, Голландії, Бельгії 20 фр. фр.
Італії 7-80 зол. Німеччині 7-80 зол.
Швейцарії 5 шв. фр. Чехослова-
ччині 30 ч. к. Румунії 150 лей, Бол-
гарії 7-80 зол., Австрії 7-80 зол.
Зина адрес 1 зол.

Телеф. Редакції 29-41.
Друкарні 29-24.
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
25 сот.

Перед рішучим моментом.

Львів, 11. травня 1930.

Вже за кілька днів, бо в неділю 18. травня відбудуться у виборчій окрузі Луцьк-Рівне-Костопіль доповняючі вибори до сойму, а ще за тиждень, в неділю 25. травня доповняючі вибори до сенату в цілому волинському воєвідстві. Нема сумніву, що цей час будуть завзято використувати всі виборчі групи на те, щоб придати своїм лисам якнайбільше голосів. При чім слід замітити, що й виборча констеляція у луцькій виборчій окрузі — нині хочемо говорити виключно про ті вибори, що в ній відбуваються — виглядає дещо інакше, як спочатку заповідалась.

На тамошньому виборчому фронті зайшли вже такі замітні події: Одинок (листа ББ) зійшла з виборчого оводу, бо санатори рішили не брати участі в цих виборах. Відкликали, як довідуємося, свою листу ч. 8. і давні члени Сельробу-правниці (т. зв. шумськісти), а натомість стали до виборчих змагань праворічні та віддані душою й тілом моск. червоному Кремелі елементи, зорганізовані у Сельробі-єдності (давніше званому Сельробом-лівицею). Їх листа ч. 19. була при виборах у 1928 р. уневажнена. Тепер в останніх днях вона допущена до участі в виборах під ч. 36. Таким чином до соймових виборів у луцькій окрузі стають такі листи: ч. 18 (батько польських народів), ч. 22 (українські соціалісти-радикали), ч. 36 (Сельроб-єдність), ч. 20 (росіяни з РНО) і накінець одинока польська листа „Визволення“ ч. 3.

У 1928 р. найбільшим і найзавзятішим противником усіх названих виборчих груп була єдність (ББ) тому, що розпоряджувала не тільки найбільшійшими й найбільше „переконуючими“ виборчими засобами, але й тому, що мала для своїх потреб і для допомоги при реалізації виборів майже весь як державно-виборчий так і державно-адміністративний апарат. Одинок поборювала тоді найзавзятіше листу польських народів ч. 18., на якій були між іншими і кандидати Українського Національно-Демократичного Об'єднання і за яку Українське Нац. Демокр. Об'єднання вело в 1928 р. і тепер веде виборчу боротьбу.

Тепер, коли з виборчої арени одинок усунулась, побісти й їх наемні люди ведуть агітацію в тому напрямі, щоб українське населення Волині не брало участі в голосуванні. Таке становище санаторів найде, очевидно, підтримку і з боку польських урядових чинників на виборчому терені. Ця підтримка може бути й того роду, що деяку частину населення „переконане“ в „потребі“ стриматися від голосування. Але з таким явищем треба завзято боротися і слідкувати щільно за чистотою виборів, в обороні якої стоїть відомий закон, недавно ухвалений польськими законодавчими установами. Цей закон уже ввійшов у життя і має правну силу.

Коли приглянутись ближче теперішньому відношенню виборчих груп на Волині, то прийметься ствердити, що цим разом головний бій за виборчий терен розіграється між українським національним та інтернаціональним табором, іншими словами між листом ч. 18. і листом ч. 36. З усіх відомостей про передвиборчий рух у луцькій окрузі виходить, що сельробісти апід знаку давньої дев'ятнадцятки, а теперішньої тринадцятки розвивають велику акцію проти вісімнадцятки. Інша річ, що у передвиборчій агітаційній роботі на місцях не занедають поборювати вісімнадцятки непереривними засобами і репрезентанти листи ч. 22, не заважаючи на те, що така боротьба між українськими національними листами недопустима.

Одинока польська листа „Визволення“ і російська РНО не відіграють на цьому виборчому терені ніякої замітної ролі. Листа „Визволення“ тому, що не розпоряджає там впливами, а далі й тому, що не може рахувати на ніякий з тих чинників, що форсували у 1928 р. виборчу перемогу одинок. Росіяни не воскреснуть там уже ніколи. Тому то оба ці виборчі противники, хоч і вимагають доволі чуйности та боевої енергії на виборчому фронті від національних українських чинників, то всеж вони для національ-

Найбільшим ворогом себе самого є той,

хто тримає свої ошадности дома, а не зложить їх на добрі відсотки в

Кооперативному Банку „ДНІСТЕР“

у Львові, вул. Руська ч. 20.

ного табору не є головними противниками. Головні противники — це інтернаціоналісти сельробівської й комуністичної масти, що при попередніх виборах всеж такі мали доволі послуху серед найтемніших та найбезкритичніших кругів тамошнього населення.

Нема сумніву, що тепер перед українського населення цієї виборчої округи як і інших округ Волині давні сельробівські настрої понизились, а то й подекуди цілковито щезли, особливо під впливом відомих подій на Рад. Україні, про які це населення мало нагоду багато дізнатись від утікачів зпоза кордону. Але не вважаючи на те, сельробівська гідка та нікчемна агітація, одностороння й брехлива пропаганда т. зв. радянського устрою може неодиного малосвідомого сплантеличити та звести на бездоріжжя. Тому то цих кілька днів перед рішучим боем треба нам використати для консеквентної та безпощадної боротьби з прихильниками й пропагаторами комдиктатури та ворогами повного національного відродження нашого народу, якими є сельробі й комуністи, що втратили всяку віру в життєві сили нашого народу та віддалились на послуги Москві.

Не можна ніяк допустити до того, щоб

ворожі нам чинники використовували проти українського національного руху виборчі здобутки сельробів, які то здобутки можуть бути єдино тільки наслідком неосвідомлености та темноти деяких кругів волинського сілського населення, що дає віру сельробівським брехням про єдиноспасемість комдиктатури. Наші „приятелі“ вже не раз і не два використовували сельробівські виборчі здобутки перед культурним світом проти всього українського національного руху в тому напрямі, що весь він, мовляв, більшовицький, а тому з ним не треба зовсім рахуватись і вслід за тим не треба заспокоювати ніяких національних — ні культурних, ні господарських, ні інших потреб українського народу, бо цим тільки сиріпиться, мовляв, комуністичні елементи. Такі міркування наших історичних „приятелів“ мали ще й ту відемну сторінку в українському житті на Волині, що кидали численних слабодухів споміж тамошнього населення в обійми т. зв. співжиття, або просто хуніяди. Словом такі елементи, не маючи віри у власні сили народу й не довіряючи самим собі та знаючи добре свою небездатність, попадали з під ринви на дощ і накінець цілковито нікчемніли.

Томуто в тих кількох днях перед виборами треба напружити всі сили на те, щоб забезпечити виборчу перемогу національному таборові, таборові віри у власні сили народу, таборові праці й боротьби за краще завтра народу. Цей наш табір репрезентує у цих виборах листа ч. 18.

Після побуту мін. Юзефського.

Нова громадська рада м. Львова.

Про свою подорож по Східній Галичині міністр внутрішніх справ п. Генрик Юзефський сам висловився, що вола мала характер інспекції адміністративних органів влади і тому ми аніве неї нині від обов'язку зв'язувати цю подорож з національною політикою уряду й із того погляду оцінювати її. Тому теж залишаємо на боці черговий провокаційний виступ „Слова Польського“, яке в побуті міністра внутрішніх справ у Львові додало нову нагоду для візвання його до пізнання усього українського життя, у питомий для цієї газети безцеремонний спосіб зв'язало останнє арештування кільканадцяти одиниць під замітом приналежності до тайної організації, з такими органічними функціями народного життя, як суспільний, культурний і господарський розвиток народу, та яке взагалі на маргінесі побуту міністра — Ідм і жовцю порекувало в бік українців. Не вважаємо теж за доцільне йти слідами урядової „Газети Львовської“, яка з приводу побуту мін. Юзефського розписалася про погляд цього міністра на національні справи взагалі й українську проблему зокрема, тим паче, що про ці погляди знаємо дуже мало, а про виступи п. Юзефського на соймовому терені і про його діяльність в характері волинського воєводи, якою так захоплюється львівський воєвідський орган, ми вже у свій час свою думку висловили. Сам міністр Юзефський у своїх енуційяльнх підказ побуту у Львові і про побут у Львові національної політики уряду ні свого відношення до українського народу не зачіпав, в довгому інтерв'ю для одної львівської газети лише мимоходом, дуже загальноково і обережно зазначив, що „під час обідів дуже часто стрічався з українським („руським“) населенням і приємно буде згадувати хвилини розмови з його представниками“, тож і ми воліємо нині цих справ не зачіпати, вважаючи, що буде для цього аж загато багато відповідних нагод. Вправді до Львова приїхали так само директор політичного департаменту полк. Стаміровський і начальник національного відділу п. Сухенек, — значить спільні наради з воєводами безумовно торкалися і національно-політичних моментів (дивно, далаб, було би, коли би було інакше!), але не думаємо, щоб цим разом ці розмови й уділені інструкції мали якесь особливо важне значіння.

Головна ціль побуту мін. Юзефського у Львові були безумовно злочасні і жалюгідні

відносини у львівському самоврядуванні і про цю справу теж появилася єдино конкретна інформація, коротко сфрепрезентована в офіційному комунікаті ПАТ-а й ширше розвинена у згаданому особистому інтерв'ю міністра. Отже комунікат ПАТ-а голосить, що „в найближчому часі буде урештовлена міська рада на основі повливання давніх радних з виборів з р. 1913. при доповненні тієї групи діячами з усіх міських угруповань, хочих до творчої праці над урештовленням самоуправи у Львові“. Міністр Юзефський сказав трохи більше: „Я маю можливість стрітнутися у Львові з визначними представниками тутешнього громадянства, вислухав у цій справі (самоуправі міста) звіту п. воєводи і можу ствердити, що в найближчих днях послідує розв'язка цієї проблеми, яка так живо цікавить опінію Львова. На жаль, не лежить у межах виконавчої влади забезпечити вже в цинішній хвилині містові повної можливості висловити свою волю шляхом виборів, які покликали би до життя правильну репрезентацію громади й її управу. А проте щільне вислухання голосів усіх груп місцевого громадянства... дає мені можливість тимчасово розв'язати питання, як віддати журбу за корисний розвід Львова в руки місцевого громадянства в кращий спосіб, ніж це було дотепер. Досвід, зроблений у періоді комісарського міського правління, дозволяє вже тепер на покликання тимчасової міської ради, яка у своїй основі буде спиратися на групу тих міських радних, які свого часу були покликані на те становище волею місцевого громадянства шляхом виборів. Той збір, після довшого упливу часу, й втрати чимало членів значно зменшений, зсідати обіймає нині досить численну ще скількість поважних громадян, справді зв'язаних із традицією Львова: він буде доповнений аж до числа, яке означає статут м. Львова. Таким робом у тому зборі найдуться особи, які в можливо достаточний спосіб будуть репрезентувати інтереси всіх національностей, суспільних верств і сусп. політичних груп міста, воявши ще під увагу передмістя, які в найближчих днях будуть прилучені до Львова...“ Далше каже міністр про збір новою Радою президента і чотирьох віцепрезидентів міста.

Пригадуємо, що львівська міська рада, вибрана 16. січня 1913 р. була в червні 1915 р. розв'язана. Тимчасова міська рада, скликана розпорядком намісництва з дня 31. січня 1918 р. скла-

Між прозовими творами найбільшу вартість мають ті, що йшли з під пера поетки в часах її початкової учительської служби. Вони писані на теми шкільні під безпосередніми враженнями і мають автобіографічний характер. Наші історії культури може мати колись цінний матеріал для ілюстрації нашого шкільництва в останніх десятиліттях дев'ятнадцятого віку.

III.

До розбивання українського населення на Волині дуже прикладають своїх рук і росіяни... Ще ніколи вони так не використовували всіх засобів, як тепер. Науку дали їм галицькі москвофіли, що засипали Волинь своїми шпигарками та ганебними закликами, називаючи українців ворогами „Волинської Русі“.

Треба відмітити, що під цей час вони одночасно використовують і православне духовенство (одиниці) і сектанських пропагаторів. Словом, для них усі засоби добрі... Мені особисто довелося зустріти в селі Пересепі сектанського пропагатора (суботника), який одночасно агітував проти всього українського, ширив москвофільську пресу й роздавав нумерки „двадцяти“. І диво, що ці провіланики сектанства й українофобства вільно собі ведуть свою роботу навіть під відкритим небом, у той час, як нашим послам поліція у Кожках перешкодила відбутися передвиборче віче навіть у загороженому подвір'ю.

На факт використання росіянами сектантів для антиукраїнської підлої роботи наше громадянство повинно звернути серйозну увагу. Сектанство не є виключно релігійним явищем, як де-кому це здається. Зараз сектанства розвели на Волині, на аразок Росії, майже виключно російські безробітні інтелігенти: б. урядовці, старшини й т. д. Після останніх своїх спостережень на місцях, я не запягаюсь сказати, що сектанство здебільшого є замаскованою політичною, ворожою для нас акцією. Можливо, що в деякій частині випадків росіяни лише прибрали до своїх рук уже готові гнізда сектантів. Але це не міняє справи: вони всією силою використовують його проти наших інтересів і стремління.

Роскладаючи наші маси національно, ці російські інтелігенти й півінтелігенти розкладають наше селянство також психічно, а навіть і фізично, про що скажемо іншим разом.

IV.

УНДО відразу заявило, що його цікавлять не виключно результати виборів. Більше значіння має очищення атмосфери й оздоровлення самого життя, зараженого десятилітніми бацилами демагогії, бласфемування й одурювання нашого села, гри на найнижчих інстинктах мас.

Чим далі від б. сокальського кордону на північ, тим більше туману й цих заразків, що розідають душу наших мас, бо тим менше там освіти та культури. Десять років гарцювала по наших північно-західних землях селярбівщина, комунізм та інші соціалістичні відміни, що, відкидаючи старі приписи моралі, як пережиток, зробили головним своїм знаряддям обман, брехню й демагогію.

Запоморочені отруйними газами цих лицарів „пролетаріату“ селяни не відразу очують і доходять до нормального стану. Нарешті, і обширні терени та відсутність належних шляхів комунікації не сприяють швидкому темпу цього протвердження наших мас. Праця у цьому напрямі мусить йти не передвиборчими днями, а роками. Лише тоді побачимо результати заочаткованої сьогодні праці.

Для ілюстрації того, якими засобами послуговуються оборонці пролетаріату й трудового селянства, наведу лише один приклад.

Зголошується до виборчого комітету УНДО селянин з луцького Полісся й оповідає, що Х, закликаючи голосувати на свою листу, казав: „Ідіть саїдами селян Галичини, які всі голосували на нашу листу“ (не 18). Показую йому цифрові висліди голосування в Галичині а 1928 р., і мій селянин хвилину стоїть замішаний. „Та як-же він міг так брехати!“ — нарешті вигукне з обуренням.

Скільки-ж часу треба, щоб селяни, які не читають часописів і відірвані від культурних центрів, довідалися правди й зрозуміли, що їх обманювали?

Тому-то наш успіх не може бути мірний числом нумерків. Щоби пустити брехню, вистарчить секунда, але щоб її розкрити треба витратити чимало часу. Зате раз обманути селяни, другий раз не повірять брехливім і обдурливим „оборонцям“ прашуючого народу.

У цьому власне й є весь успіх УНДО на Волині під час цих передвиборчих змагань.

В. Островський.

Конгрес французьких демократів.

Дня 9. травня в місті Анжер розпочався конгрес французьких демократів. Ця партія тепер у Франції найчисленніша і творить парламентаріум більшість і до неї належить 10 міністрів. Конгрес радятиме головню про справи зв'язані із утворенням нової групи центра, про яку незалежно висловлюється.

За боротьбу з коршмами.

3 нагоди законопроекту посла д-ра Барана.

(Докінчення)

Які обов'язують тепер кардинальні закони постанови в справі переведення в життя прогібіції?

Якщо загальним голосуванням постановлено скасування коршми в громаді і проти цього не внесено протесту (скарги), то після прилюдного оголошення вислідів в громаді має громадський уряд до кінця жовтня повідомити про це письменно приналежний акційний уряд і приналежне старство, а вони обов'язані вже від найближчого року скасувати коршму. Ані закон, ані ніхоний розпорядок не передбачають випадку, щоб „у уряді“ можна унеможливити вислід протиякогального плебіситу.

Так само якщо хто внесе протест чи скаргу проти голосування, то це не адекватне введення прогібіції в дотичній громаді.

Таке є рішення Найвищого Адміністративного Трибуналу в дні 27. квітня 1925. р. в. реф. 1878/24. Мотиви цього дуже важкого рішення ось такі (дослівний переклад):

„По думці арт. 103 тої (виборчої) ординації а 28. липня 1923. поз. 590 В. а. про важність виборів до союму, запротестованих або осперних, рішає найвищий суд, а на підставі арт. 106 до часу вирішення протесту чи осперення прислугує послови, заосмотреному в удостоверену грамоту, право вступу до союму й участі в його працях“.

Ідентично мається справа з плебісцитом, який перевезено на підставі протиякогального закону. Вже самий заголовок того закону „про обмеження пролами і споживання алькогольних напоїв“ — не говорять про зміст — вказує, що метою того закону є боротьба з алькогелем, а до участі в цій боротьбі старість зазначений закон притягує не тільки державні й комунальні, в частині освіти і кооперативної товариства та суспільні організації, але також найнирший загаль громадан, даючи йому в арт. 4. змогу ухвалювати цілковиту заборону алькогольних напоїв“.

Отже, принаслідуючи до того роду ухвал аналогічні приписи соймової виборчої ординації, мусів Найвищий Адміністративний Трибунал прийти до переконання, що в цьому ви-

падку йде про охорону волі загалу, яку вплив пів доконаною ухвалою, отже ту ухвалу треба так довго уважати легальною, доки не викликаний до вирішення протесту Найвищий Суд не визнає її незаконною“.

Отже постановою ясна і безумовно корисна для протиякогальної акції, бо ні в одному випадку не здержує виконання ухваленної загальним голосуванням прогібіції.

Яким натімось законні постанови пропонує новелі д-ра Ст. Барана? Вже старство може в уряді (!) аккредитувати вислід голосування протияком одного м'сяця від дати голосування. Проти того негативного рішення має право громадський уряд і кожний інтересональний громадянин (ка) внести до 14 днів відлики чи разше заваги до воєніського уряду, що рішає остаточно протияком трьох місяців.

Годі забнути, які „користи“ могли б бути з такої „поправки“ д-ра Ст. Барана для протиякогальної акції. Того роду „поправка“ може навести тільки шкоду, бо 1) адекватне виконання прогібіції, а 2) вирішення передає чинникам, які взагалі досі ставилися крайню неприхильно до протиякогального плебіситу і нема ніяких знаків, щоб вони таке своє негативне становище змінили в майбутності на прихильне. Якщо передовим аналогією зі соймових виборів, то спитаю чи можливо, щоб якийсь воєніський вирішив підклик так, як це в справі посла Олексі Яворського вирішив Найвищий Суд? — Це просто виключене!

Вірити, що старства накладалимуть на опірих членів громадської зверхності грипи по 200 до 2000 зол. на невиконання прогібіції ухвали, можуть хіба ті, що зовсім не знають обставин. Зрештою відібрання шинкорської концесії не належить до компетенції громадської зверхності! А що зробити, як саме старство або скарбовий уряд не виконують прогібіційну ухвалу та не відбирають алькогольних концесій? Того проєкт новелі посла д-ра Ст. Барана не передбачує!

Тих усіх побоювань не було б, якщо наші покликані до цього чинники були би виконали одностайно ухвалу Вишнього Суспільного Здорова і Прогібіційного Конгресу у Львові в дні 21.—23. вересня 1929 р. яка звучить: „Закликається наше політичне представництво всіх партійних у групувань стати на чолі протиякогальної боротьби, допомагати переведенню протикоршменних плебісцитів, а для зазначення свого рішучого становища в тій справі внести у сойм проєкт цілковитої прогібіції“.

Такий проєкт має би величезний моральний вплив на українське громадянство та причинився б до підйому духа і скріплення протиякогальної акції серед українського народу без огляду на долю, яку стрівує би такий прогібіційний законопроект у сойм. Які причини були, що д-р Ст. Баран замість повного прогібіційного законопроекту висів тільки „повинний сурогат“, — не знаємо... Очевидно, не можна припускати, щоб шкідливі в практиці для протиякогального руху постанови проєктованої новелі внесені у зліб віри. Ні, це зроблено просто в недостатній відповідності інформації та даних про цю справу. Що так воно є, видно нагаляно в дописаних д-ром Бараном мотивів. І так д-р Ст. Баран наводить на оспону польських джерел, що прогібіцію завело 150 українських громад і одна польська громада Прушків. Очевидно — це аргументи польської преси, яка твердить, що 150 українських громад ввело прогібіцію тільки на те, аби перепачкувати алькоголь за границі або самим робити самогон! На ділі справа мається зовсім інакше. На засіданні сенатської бюджетової комісії дня 27. лютого 1930 р. записав відеміністр Старжинський, що 358 громад у Польщі завело в себе прогібіцію, значить, навіть якщо прийняти, що вже 150 українських громад дійсно завело в себе прогібіцію, то всеж такі польських громад зробило це більше, бо 208! Зрештою, вистає переглянути польську періодичну протиякогальну літературу („Тжезньосць“, „Валька з алькогелем“, „Маодзек абстиненція“, „Сьвіт“ і ін.) або хочаб українську („Відродження“, давніше „Ми Молоді“), щоб перекопатися про фактичний стан справи.

Тому в майбутньому необхідно ставитися до таких і т. п. справ обережніше, а зокрема в протиякогальних справах доконче пасягати опії Т-ва „Відродження“. В цьому конкретному випадку слід нашим компетентним чинникам завадити подумати ще й над тим, які поправки внесли до проєктованої д-ром Ст. Бараном новелі (якщо розглядатимуть її в сойм), щоб з неї не вийшла шкода для нашого протиякогального руху.

Іван Герасимович.

Після арештування Гандія.

З Бомбаю повідомляють, що серед індійського населення поширюються легендарні вісті про арештованого вождя і пророка Магатму Ганді. Говориться, що всі замки у в'язниці самі відчинилися і Ганді вийшов на волю, а воли, що стояли на сторожі, впали мертві.

Магатму Ганді перевезено з Броди до твердині Пуарлар. В місті Шолапур під час маніфестації проти арештування Ганді, було 60 осіб убитих і 400 ранених. Гіндуси підпалили будинок комісаріату поліції та вілаю англійського комісара в лімі місії. Товпа вибила камінням двох поліціянтів, а 6 прив'язала до дерева, облила нафтою й підпалила. Місто Талегон покинули всі європейці зі страху перед революцією.

Лист до віцекороля Індії.

Індійська торг. палата в Калькуті в листі до віцекороля Індії лорда Грейна вимагає зробити кілька репресій поліції, що заповнює країну гоєм, шкоди. Віцекороль дістав багато таких листів від різних інд. господарських інституцій. В одній рілвій округі біля Бомбаю селяни проголосили бойкот уряд. скарбової комісії, що прийшла для оцінки маотків задля визначення нового податку.

Соловецькі острови переповнені.

З Москви подають, що табори в в'язниці на соловецьких островах вже переповнені політичними в'язнями і радянська влада вирішила утворити новий концентраційний табір в околицях Бодабба, де як відомо, повітря дуже нездорове і політичні в'язні не видаржать там довго.

Самовбивство секретаря Троцького.

З Москви подають, що там застрівся б. секретар Троцького Гюзов. Причиною самовбивства було те, що в останніх часах радянська влада переслідувала його за утримування контакту із троцькістами.

Складайте жертви на оселю українських робітників пера в Ямніні!

Ювілей Уляни Кравченко.

Святочний концерт у Перемишлі.

З ініціативи філії „Союзу Українок“ українське перемишльке громадянство, серед якого від ряду літ живе Уляна Кравченко, святкувало 8. ц. м. 50-ліття літературної творчості нашої поетки. Святочний концерт мав таку програму: 1) Привітне слово — О. Ціпановська, 2) Народні пісні — дітотий хор, 3) Ул. Кравченко: „Ти питаєш“ — деклямація, 4) Реферат про літер. діяльність ювілянтки — проф. П. Волянський, 5) Н. Г. „Весна“ — дітотий хор, 6) У. Кравченко: „Квітка і дитина“ — хор дітей, 7) Кравченко-Форостина: „З шляху“ — хор, 8) Привіт делегацій. У другій частині: 9) Присовський: Думка і шумка — оркестра гімназії, 10) Кравченко-Березовський: Жін. хор, 11) Кравченко: „Ясні зорі“ — деклямація, 12) Н. Німентовська-Б. Вахнянин: „Пісня життя“ — хор „Бояна“, 13) Кравченко: Зі збірки: „На новий шлях“ — деклямація п-і Е. Ляхович, 14) Кравченко-Січинський: „Кілька дум.“ і Кравченко-Людкевич: „Одна пісня“ — сольоспів п-і Г. Волянська, 15) Кравченко-Б. Вахнянин: „Гей у біл“ — мужеський хор.

В половині концерту 70-літня ювілянтка, інтуїтивно ввітана публікою, вийшла на сцену, де представники різних організацій складали поетці привіт. Особливо широкими словами втали ювілянтку п. сенаторка Кисілевська й посолка п. Мілена Рудницька, яка підкреслила велике значіння поетичної творчості Уляни Кравченко в боротьбі за визволення й рівноправність українського жіноцтва.

Прочитано також 63 писемні й телеграфічні привіти від різних установ та від приватних осіб, приятелів і знайомих поетки.

Між ними прочитано привіти від „Союзу письменників і журналістів ім. Івана Франка“ у Львові, від Т-ва „Просвіта“, від редакцій українських часописів та від наших культурних і політичних установ. Ювілянтці вручено велику кількість квітів.

Зворушена Уляна Кравченко відповіла короткою промовою, широко й сердечно дякуючи громадянству за святочний концерт і пам'ять про неї. Між іншим поетка сказала:

„За велику честь і радість прошу прийняти слова глибокої подяки від тихої робітнички пера. Той факт, що перемишльський „Союз Українок“ улаштував мені таке свято, вказує на те, що нас щось єднає, а те щось не витворене штучно, воно живе з глибини національної душі, бо нас єдина любов рідної землі. Нехай ця добра, ясна хвилина скріпить нас до дальшої праці й боротьби! Будьмо єдністю сильною і мудрою в ділі відбудови величності вітчизни.“

Моя життя складалось так, що я не могла посвятити всіх сил літературній творчості, але те, що я могла створити, я вважала способом служби народові. Нехай сьогоднішнє свято буде доказом для молоді, що наша нація вміє шанувати й цінувати працю і творчість, нехай буде це заохотою для молоді. Як перед 50 роками, так і сьогодні кажу вам: „Я ваша!“

Під гучні оплески ювілянтка зійшла зі сцени.

Після концерту відбувся комерс, у якому взяли участь найближчі приятелі і знайомі поетки. Широ, сердечна гутірка була урочистою промовою письменника Дмитра Николишина, який говорив головню про останню збірку драматичних нарисів Уляни Кравченко — „На визвольному шляху“.

Дохід з цього святочного концерту-ювілею призначає перемишльський „Союз Українок“ на збірне видання творів поетки Уляни Кравченко. Ол. Б.

Оселя запалася під землею.

В гірничій оселі Фіненбург у стін гір Гарцу в держ. ковальні потасової соли вода залізла шиб. Робітники врятувалися. Воду стали випомпувати, аж нараз цукроварня, що є неподалеку, осунулася та розсипалася в румовини. Потім стали розсипатися сусідні доми. Мешканці втекли та розтаборилися під голим небом. Вночі 9. травня розступилася земля на левалі, де була розтаборилася родина шахтаря Рава. Драбинистий віз, що на ньому була шахтарська жінка з дитиною став нечаяно поступово зникати в розпадній землі. Рав поміг жінці врятуватися, потім подав їй з воза дитину — та тут-же пропав із возом під землею. Козо плівочі утворилася пропасть біля гори, де є ковальня. Дім залізничного будинка зачався під землею. Зі збочі усунулося з 20 тис. тон землі. Залізничний шлях і гостинцеві перевалилися, утворилася пропасть на 100 м. глибока. Вода в шибі ковальні є вже на 50 м. глибоко. Катастрофу пояснюють тим, що річка вода дісталася до верств гірсу під ковальнею та пробилася крізь черстан ковальні.

2.000 людей згинуло в землетрусі.

Землетрус, що навістив Персію, знищив зовсім м. Сальмас. Було 2000 жертв у людях. В місті завалилися майже всі доми та будинки. Населення розтаборилося в горах. Трясіння повторюється кілька разів що 12 годин.

Повітряна демонстрація.

Зі Сімлі повідомляють: 40 військових літаків улазило демонстрації на території музуманського племена Гаджі Турабай. Демонстрація поспокоїла племена, що від заворушення в Пешаварі були занепокоєні. Населення 35 місцевостей окр. Діамбурсар поставило не платити ґрунт. податку. Гаджі-наслідник Абас Тіабджі в понеділок вийде в добровольцями в Карачі. В середу прийде до Дарасану й пізніше наступ на сільний монополія.

Заворушення у Шоліпурі почалися від ексцесів у двох прайзівних на вістку про арештування Гіаліа. Прайзівні не амажали на домагання робітників і не хотіли спинити праці. Маніфестанти хотіли підпалити прайзівні та виступили проти поліції. Піаніст турок конгресу хотів зрубати в місті пальми. Около 30 тис. людей стало обкидати поліцію камінням. Білі тревали 2. год. Одного полісмена, індійця, спалили живцем. Двох убивли. Пропало 5 полісменів. Кажуть, що їм викололи очі та вкинули в криницю.

Злічували мурина.

У місцевості Шермен (стейт Тексас) населення окружило торгую й домагалось видачі мурина, обвинуваченого, що анаслював білу жіночку. Поліція старалася недопустити людей. Тоді вони підпалили торгую. Мурин згинув під завалищами. Тіло його прив'язали ланцюгами до авто та возили по місті. Заворушення проти муринів арастають. Змобілізували військо із скорострілами та бомбами, що витискають озброєні.

Зі спортивного життя.

Україна — Віс 2 : 1 (1 : 1).

Товариські змагання цих дружин, що стянули на грище Вісх доволі поважне число публіки, закінчилися заслуженою перемогою української дружини, яка виступила в майже резервовому складі (без Петрова, Лисика, Кобаяра, Воревка, Сича). На воротах грав замість Новицького Бутель, що списався золотім добре. Гра велася увесь час незвичайно фер, при чому Україна мала видиму перевагу особливо в другій половині. Голи для України стріляли Воробець і Грешук (з вільного). Оуля — п. Крайшарек.

Висліди у Львові

Чорні—Гасмоней 2:1 (5:0).

Погонь—Лехія 2:1 (0:0).

Зеніт—Рекорд 2:2 (2:0).

Висліди в краю.

Варшава. Легія—Репр. Жил. Кл. 4:0 (1:0).

Лодзь. Гаквоат—ЛКС 1:0 (0:0).

Лодзь. ЛТСО—Турист 3:1 (1:0).

Краків. Репр. Кл. А.—Репр. Кл. Ліг. 1:0 (0:0).

Невдачі Польщі за кордоном.

Будапешт. Мадярщина—Польща 3:1 (1:0).

Ляйпциг. Ляйпциг—Варшава 3:1 (2:1).

Хемніц. Хемніц—Варшава 4:4 (1:1).

Закордон.

Будапешт. Мадярщина—Італія 5:0 (1:0).

Відень. Австрія—Чехословаччина 5:4 (3:3).

Париж. Чехословаччина—Франція 3:2.

Берлін. Англія—Німеччина 3:3 (2:1).

Арештування.

Дня 10. травня рано перевела поліція ревізію у студ. експорт. Михаськова Омеляна, при вул. Марії-Магдаліни 3. Після двогодинної ревізії арештувала поліція студ. Михаськова Омеляна. Причина ревізії і арештування не відома.

Відчити Шварцбарда.

Бівник от. С. Цеглюри, Шварцбард, матиме дня 15. травня у Ковні вічит п. а. „Життєська мартирологія“. Тойсам відчит матиме Шварцбард у Рівні.

Бріян і Гранді в Женеві.

Бріян і Гранді відіхали 11. травня в Женеву.

Єгипетські маніфестації в Лондоні.

На прашання єгипетської делегації, що відіжджала з Лондону, прийшли на дйрещ представники мін-ства закорд. справ. На дйрещ прийшли єгип. й інші студенти із транспарентами з написами: „Хай живе незалежність Єгипту та Судану“. Студенти уладили демонстрацію. Делегація сказала журналістам, що сподіються, що небагом вернуть у Лондон.

Експозе Грандія.

Мін. закорд. справ Італії Гранді в експозе в парламенті сказав, що Італія готова безп. переговорювати з Францією, Іт.-фр. співпраці в конечна для удороження відносин в Європі.

Що каже наслідник Кутепова.

Аг. АТЕ повідомляє з Вілгороду: Наслідник ген. Кутепова на становищі начальника військової рос. організації на еміграції ген. Мілер вийшов після довгого побуту в Вілгороду в Париж. Перед відїздом сказав журналістам, що згідно з одержаними вістями положення в СРСР критичне. Треба сподіватися масового повстання населення проти більшовицької влади. Еміграції припаде небагом велика роль у перебудові Росії на цивілізовану державу.

3 передвиборчого руху на Волині.

ВОЛОДИМИРЩИНА. В квітні відбулася на Володимирщині йнак менших і більших передвиборчих віч, а крім цього посол Кохан з членами Повіт. Комітету пп. Ю. Бундюк і С. Сасаєм та уповаженим на коритницьку гміну п. Ругером відбули цілу низку нарад. Від 15-го квітня до 1-го травня відбулися наради в селах: Ожнівка, Руба, Мокрець, Туропін, Влаженік у вербській гміні і в селах: Стенжаричі, Никитичі, Коритниця, Ішів, Кладні, Мосур, Заболоті і Ворчин у коритницькій гміні. Народи пройшли серед великого зацікавлення айбраних, прихильників Українського Нац.-Дем. Об'єднання. Треба надіятися, що ці наради вплинуть дуже додатньо на скіплення українського національного життя у володимирському повіті. Крім загальних нац. справ обговорено на нарадах також різні технічні справи у зв'язку з виборами.

РІВЕНЩИНА. В неділю 13-го квітня відбулося велике віче в селі Посагва бугринської гміни. Зібралось біля 500 осіб з дооклицьких сіл. Промовляв посол Максимович. На віче приїхали спеціально фірами осадники, які весь час вигуками перебували промови. Попереджені вічевники не дали спровокувати вигуками осадників, що би присутній представник влади не розважав віча. Шойно під кінець віча осадники почали між собою біжку і їх обладжованих вивезла поліція з села. Між українськими селянами переведено арешти. Арештовано Івана Ужинського, Наума Лаворіка і Дмитра Концевого, яких відставлено до Рівного. Крім того арештовано ще двох учасників віча. По трьох днях арештованих випущено з тим, що кожного дня вони мають голоситися на постерунку, який віддалений від них 8 км. Подія на вічу ще більше переконала наших селян, як їм їти до виборів. — У дні 18. IV. відбулося велике віче на площі біля церкви в селі Візьгір. Зібралось дуже багато селян також з дооклицьких сіл і вічевники з Посагви. Промовляв посол Максимович. Тогож дня відбув ще пос. Максимович нараду в Колесниках, а пос. Великанович велике віче під голим небом в Гоці, на якому було кількасот людей з Гоці й околиці. — В дні 27. 4. відбулася нарада в селі Візьгір. Реферував посол Максимович. Тогож дня відбув він віче під голим небом в Андрусіві і пізнім вечером нараду з молодю в Заставі. В Андрусіві айбраних були селяни із сіл Липки, Вудів, Невірків та ін. Кількох селяробів і місцевий арендатор поляк накликали айбраних не йти до виборів, але їх агітація не мала ніякого успіху. Народа з молодю в Заставі пройшла серед милого настрою і стрілецьких пісень та товариської гутірки до піані ночі. — В дні 28. 4. відбув посол Максимович нараду з мужами доіра, представниками кількох сіл у Межирічі. На вічах айбрани одноголосно заявлялися за Українським Нац.-Дем. Об'єднанням і постановляли голосувати на листу ч. 18.

СЕЛЬРОВАМ НЕ ВЕЗЕ. Дня 27-го квітня влаштував селяроб Козьма Пелехатий віче на горівні в Межирічі. Зібралось кількасот людей. Але зараз-же на вступі, як тільки Пелехатий аложив привіт від селян і робітників, що заселяють простори від „орібно-лентого Сяну до Кавкаа“, айбрани закричали: „Забирайтеся!“ „Геть до Москви!“ Пелехатому не дали сказати ні слова і він соромно айшов з трибуни. Пому заявили, що на Волині нема місця для селяробів, а при виборах всі будуть голосувати на листу ч. 18. Тогож самого дня зустрів така сама доля посід селяробів Вальницького і Сенюка в Клевани. Айбрани на вічу не допустили їх навіть до слова. Вагачі селяроби майже зовсім стратили на Волині ґрунт під ногами.

ВОЛОДИМИРЩИНА. Посол Володимир Кохан відбув у нашій повіті дальший ряд віч і нарад. Відбулися наради: 28. 4. ц. р. в Сметаричах, 29. 4. ц. р. в Микитичах, Коритниці, Ішові, Кладні, Мосурі, Заболоті, Пузіві і Ворчині. В дні 4. 5. ц. р. відбулося віче в Хмелеві, на котрім бу-

Йоахимстальський радовий оклад „Radiumchema“.

«добродійством
для теплого
людства».

2050 1-2

Ці оклади поручають найвизначніші лікарі та професори недуги на ревматизм, артритизм, істис, нервові болі, позиває старости і жіночі недуги. Жадайте безплатних проспектів від:

„RADIUMCHEMA“
Варшава, Гол. Склад.
Литка Д-р ГЛІНРИХ
Варшава, пл. Театральна.

Нове приноворвлення раду як лічного середника.

Загалом є думка, що найгіршими нещастями, які мучать людство є: чахотка, венеричні недуги і рак. Угомална діяльність не лише лікарів, але й цілого суспільства при допомозі державних і комунальних заведень довела в деяких краях до того, що ми вже якби на дорозі до опанування двох перших з цих нещастей: венеричних недуг і чахотки, а причинилася до цього ця нагода, що вдалося нам пізнати і докладно прослідити бактерії, наслідком яких ці недуги повстають. Проте з цих нещастей, рак, до нині непросліджений, а боротьба з ним донедавна кінчилась операцією, аж в останніх часах зачали лічити через насвітлювання рентгенівськими проміннями га радом. Дотепер не вдалось нам пізнати бактерію, яка викликає цю недугу, так як при чахотці чи венеричних недугах. Чи взагалі пізнамо її колись — невідомо, бо невідомо чи взагалі така існує.

У кожнім випадку справу радового лічення останні здобутки пхнули вперед і нині завдяки радому ми не є вже такі безборонні, як давніше супроти цієї недуги і в численних випадках коли його розпізнали, можемо радикально його лічити.

Одначе не лише в цій діяльності лічення новогорів, загадані фізичні способи лічення, передовсім радом починають набирати значіння. Докладні дослідження виказали, що дуже важним, може найважливішим лічним середником у ботато місцевостях уже від віків славних із своїх лічних прикмет, є лічний джерела, а між складниками цих джерел є знову рад, лише в таких малих кількостях, що їх не можна було кемічно дослідити. Нині завдяки фізичним дослідженням дається їх ствердити. Кажемо „ствердити“ тому, що виказати їх можна було віддавши майже від віків по наслідках їх ділення в ріжних внутрішніх недугах, передовсім переміни матерії, жіночих недугах, шкірних і т. д.

Доперва докладніше пізнання промінюючих тіл, між ними й раду, дозволило нам зрозуміти чому ці води цілющі при самих джерелах, подавши від цих джерел, або після довгого переховування чи при транспорті тратять свою силу.

Ці мінімальні кількості дорогоцінного первістка, які знаходяться переважно в виді газу, підлягають розкладови та тратять свою силу. Промініста енергія, виділювана через газів тіл радіоактивних (еманцій) є вже в часі транспорту, або переховування видалювана і вода тратить свої лічні прикмети. Купелі в цій воді, не мають вже того доброго наслідку, які мають при джерелах.

І тут знову, як у ботато інших випадках, оперта на віковим досвіді, народна медицина

випередила наші досліди і спрямовує наші зусилля на властивий шлях.

Від віків уже мешканці околиці Йоахимсталью, найбагатшого місця в Європі в урановій руді, з яких перший раз добула рад п. Курі-Скловська і які до нинішнього дня є ще найбагатшим джерелом раду в Європі, уживають як середника на всілякі недуги мішочків, виповнених урановою рудою.

Після обсервацій, які ведуться від віків, ці мішочки мають таку прикмету, що при довшім або постійнім їх ношенню на болячих місцях, усувають болі.

Наукові досліди цього явища довели до висновків, що рад, уживаний навіть у малих кількостях через довший час, має корисний вплив на організм. Це спричинило, що підприємство, утворене разом з чехословачкою державою, що є власником Йоахимсталью почало витворювати мішочки подібні до тих, яких від віків уживали мешканці, не з сировою, урановою рудою, але з докладно відміреною кількістю раду, що дозволяє контролювати уживання цього способу лічення в ріжних родах недуг, передовсім довготривалих.

Ці лічення незвичайно вигідні з огляду на те, що зовсім сухі оклади не вимагають спеціального приготування перед покладанням їх, не викликають ніякої болючої реакції і навіть при найдовшій уживанні не викликають ніякої шкоди.

Мусимо пам'ятати про те, що природа сама значно ошадніше газдує енергією, ніж чоловік та його техніка. Святоїланська мушка пр. вигорює так знаменито своє світло, що якби ми могли так використати енергію як вона, зуживану в електричній чи нафтовій лампі, то могли би ми освітлити нею цілі доли.

Використання енергії природою і організмом є також багатим джерелом. Відносно невелика енергія сонця, яку зтягає в себе наша відкрита шкіра, є піддержкою дуже багато хемічних перетворів в організмі, недостача її може викликати тяжкі недуги, як це стрічаємо у людей, позбавлених сонця і світла. Мінімальні, немірні, які можна ствердити дуже чутливими приладами кількості енергії, що повстають наслідком розпаду атомів потасу, є на думку Цваардемекера, знаменитого голландського ученого фізіолога, мотором життя декотрих квітин, між іншим також серця.

Це дає нам змогу зрозуміти, як може така мала кількість раду, яка є в радових окладах, мати свій вплив. Можливо, що ця мінімальна кількість енергії покриває недостачу необхідної до правильного і нормального життя організму, або недостачу енергії, потрібної до поборювання недуги.

— Бахаристичний конгрес. Дня 8. п. м. в Турині розпочався бахаристичний конгрес, у якому взяло участь 20.000 осіб з ріжних країв світа, між ними легат римського папи та багато церковних достойників.

— На кару смерті через повішення засуджено в Грузії Францішка Волика за вбивство селянина Вілківського. Генрика Вілківського, яка намовляла до вбивства, засуджена на 10 літ в'язниці, а Іван Волик дістав 6 літ в'язниці, також за намову до вбивства. Генрика Вілківського була жінкою вбитого. Шілий цей злочин мав любовне тло.

— Реалістичний хаос на Рад. Україні. „Комуніст“ подає, що в селі Обиши, на Рад. Україні, селянин Шидлун разом зі жінкою втопили двоє своїх дітей. В суді заявили вони, що дістали наказ від Бога втопити дітей. Со інакше вони виростуть і будуть комуністами, ворогами релігії. В селі Махіяка під Київом 6. комуніст, голова союзу безбожників Гуценко висловився й просив прийняти його назад на лоно церкви. Після урочистого богослужіння з цієї нагоди, Гуценко виголося протибільшовицьку промову.

— Химери природи. У південній Франції, де звичайно в травні вже тепло, як у нас в літі, на днях впали великі сніги, які скоро стопилися, наслідком чого повні затопила кілька сіл, попилила залізничні шляхи і т. д. В деяких околицях снігу впало було на 15 см. Зараз після цього був хмарний із цілоднішними дощами.

— Салпа Теміла. В 1922 р. в Дістельгоф в Баварії бандити напали на родину Шперліа і вбивши стареньку жінку, ограбили цілий дім. Підозріття впало на 19-літнього робітника зі Швабдорфа Оттона Тропта, якого арештовано і родина Шперліа твердила, що обвинувачений був учасником нападу і вбивства. Тропта затримано на 12 літ в'язниці, але після 8 літ в'язниці, що стареньку бабусю Шперльову убив шлюсар Гіршман і що Тройт ніякої участі в убивстві не брав. Гіршмана арештовано, а Тройт, відсидівши невизначно 8 літ у в'язниці, опинився на волі.

— Вкрали рукописи маркіза де Сал. Письменник маркіз де Сал після того, як 1772 року його засуджено на кару смерті, втік до Женеви, а його рукописи з цього часу залишилися у музею в Шамбері. На днях відомі поклонники творчості цього голосного письменника, вкрали ці рукописи і поліція ніяк не може їх знайти.

— Поет-лауреат в Англії. Від 300 літ в Англії є звичай іменувати одного із живих поетів лауреатом. Такий поет-лауреат окрім слави, має багату привілеїю, а окрім того дістає 100 фунтів штерлінгів річної нагороди. Після смерті поета-лауреата Роберта Бріджеса, літературні круги в Англії ведуть зазв'язті спори, кого іменувати новим поетом-лауреатом. Більшість вважає гідним цієї почесної лаврики Ітса, але він з походження ірландець і через те має багато противників серед англійських апазочних чинників. Тому висувують кандидатуру письменника Кіплінга, якого вважають речником англійського імперіалізму. В Англії нема установлених правил, після яких вибирається поет-лауреат і такий вибір є часто справою випадку, або залежить від ріжних політичних й особистих мотивів. Тільки саме іменування поета лауреата переводить король через прем'єра міністра.

— Справлення помилок. В попередньому (102) числі „Діла“ зайшло знову кілька прикрих помилок. Так в „Огляді закордонної преси“ в заголовку другої замітки „Менчестер Гардїєн“ і українські воєнні надії“ перекручено останнє слово на: події. — Ще прикриший коректорський недогляд зайшов з підписами авторів під двома статтями, які просто пропущено. Сталося це зі статтею „Про першу вандрівку української молоді“, під якою випало назвище П. автора, д-ра Якова Турніна з Відня, якого за це дуже перепрошуємо, і з рецензією на оперетку „Троянди з Флориди“, під якою випало назвище рецензента І. Німчука.

Всячина.

Веснянки і інші забарвлення шкіри. З трудом перетаскаючись львівським корсом стрічаємося доволі часто з людьми аж рибими від веснянок та інших пігментацій. Забавно їх поява полягає в тім, що найсильніше виступають весною (від чого і їх назва — веснянки!) і літом, коли то люди найбільше хотять подобатися. Зимом значно бліднуть. Виступають вони на відкритих частих тіла у „предиспонованих“ людей і ролясь від темно бронзових плямок. Вони не спричиняють тому, кого навідується, ніякого гора. Повстають під діленням хемічних соняшних промінів ультра-фіолетових, в які так багате сонце весною і літом, головню в горах та ще більше у південних краях, хоч і у нас їх не бракує. Відзначаються веріломорним пігментуванням (нагромадженням барвника) в квітках спідних верстах шкіри і властивій шкірі. До пігментації нале

ли люди з Хмелівки, Хмелева і Хоболтови. Присутніх понад 200 осіб. Тогож дня відбулося віче в Микulichах. Присутніх до 200 осіб. Даліше була нарада в Яковичах, а в Березовичах віче. Присутніх понад 300 осіб. Дня 6. б була в Бублаз нарада, 6. в. в Бискупичах Руських віче. Присутніх понад 250 осіб. Населення у всіх селах широким представництвом Української Парлам. Репрезентації в особі посла Володимира Кохана і закликає, що буде голосувати тільки на листу ч. 18. Семонішин.

Довкола львівських театрів.

Довга боротьба на Миській Раді над театральною квадратурою кола: кому, як і за скільки віддати дирекцію миських театрів? — це остаточно практично не вирішено. Теоретично — двома голосами більшості рішили передати на новий рік управу театрів пп. Чапельському і Залеському як арендаторам, а варшавським режисером Шілером до помічі.

Головні аргументи в усіх кампаній за новою управою були на особу Шілера, що має обнови репертуар. Ця зміна мала би коштувати місто багато більше як досі, але, казали, „ала би дати театраві „щось нового“.

Тимчасом, по останнім чуткам — людина, на яку покладає Львів усі надії — режисер Шілер, зовсім не квапиться. Він, як зачуваємо, покішо переговорює з „Театром Народовим“ у Варшаві. Аж тоді, коли йому не лишиться нічого кращого від Львова, приїде п. Шілер до нього. А що буде, коли не приїде?

НОВИНКИ

— Пригада! Першорядна кравецька робітня ВАСИЛЯ ГРЕСЯКА знаходиться у Львові, Сикстуська ч. 20. Відзначена золотою медаллю на виставі в Стрию. Численні призначення за солідне і точне виконання всякого рода кравецьких робіт. Добірний матеріал на складі, умірковані ціни. 1953 3-6

— Концерт української пністкі у Львові. Довідуємося, що молода наша пністка п-на Оля Левичука влаштує разом з пністкою п-ною Едіт Ремлер власний концерт, що відбудеться в неділю 18. травня ц. р., в год. 12. вполудне, в салі Музичного Т-ва (кіно „Аполло“). В програму того концерту входять оригінальні твори на два фортеп'яни Баха, Рахманінова, Дебіссі і Ліста. Білети можна скорше купувати в книгарні Сайфарта, Академічна 6.

— Знов профанація воєнної могили. Дня 5. V. ц. р. якась таємна рука розкинула стрілецьку могилу на цвинтарі в Козові. Віниці, зложені 4. V. на могилу місцевою молоддю, як також хрест, що був на могилі, з цвинтаря винесено. Тому, що справа профанації цієї могили опинилася в суді, до цієї справи буде нагода ще вернути.

— Жертва праці. Підчас будови кіна в Катовицях робітник Людвик Слезик упав із 4 поверха і розбив собі череп так сильно, що в дорозі до лічниці помер.

— За державну зраду суд у Катовицях засудив німця Павла Ціммола на 1 рік в'язниці. Свідство виявило, що обвинувачений працював у користь Німеччини.

DEPT. OF AGRICULTURE, WASHINGTON, D. C.

В книжкарні Видавничої Спідуси „Діло“, Львів, Ринок 4, 10.